WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Raf

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
R	R van Rivier	8
A	A van Akker	14
F	F van Fort	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Polder	26
L	L van Landgoed	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Inlaag	41
M	M van Moeras	46
	De naam op de kaart	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

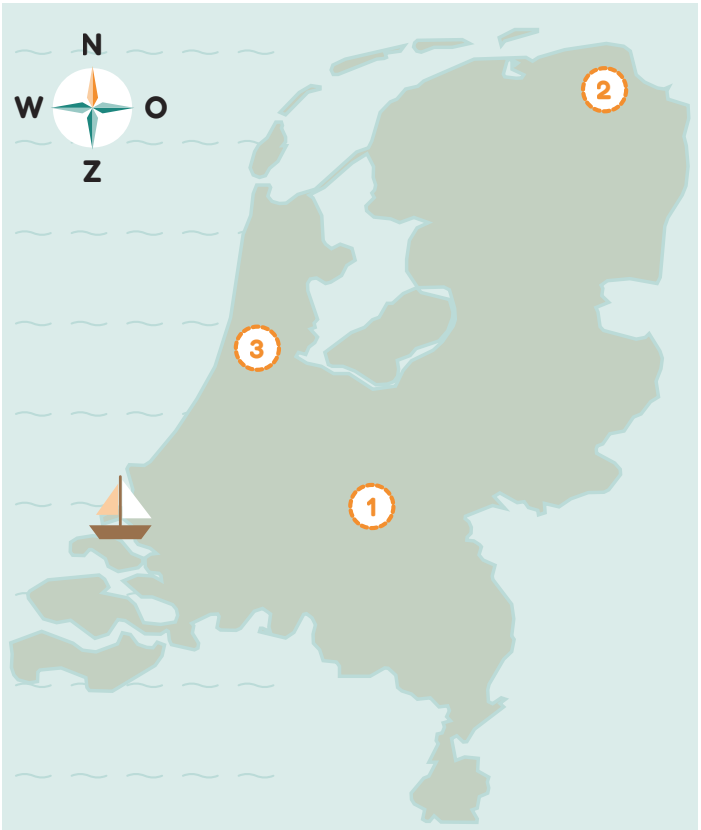
Het was een gewone ochtend. Raf zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde hij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Raf?’ Raf liet bijna zijn boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Raf. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

RAF

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

R van Rivier

Ze stonden aan een brede rivier. Grote schepen voeren langzaam voorbij, laag in het water, vol lading. Op de kant lagen strandjes en stenen dammen. ‘Wat een drukte op het water,’ zei Pluim. ‘Net een snelweg, maar dan nat.’

Een schip toeterde. Tuuut!

Boven het water vloog een sierlijke witte vogel met een zwart petje. Hij had lange puntige vleugels en een gevorkte staart. Hij vloog heen en weer, en keek naar het water. ‘Wat zoekt hij?’ vroeg Raf. ‘Kijk maar,’ zei Pluim.

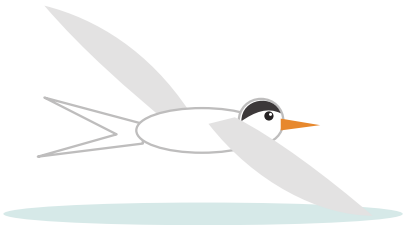
De vogel stond even stil in de lucht. Toen dook hij, pijlsnel, kopje-onder het water in. Plons! Een tel later kwam hij weer boven, met een zilveren visje in zijn rode snavel. ‘Een visdief!’ zei Pluim. ‘Zo heet hij. Want hij steelt vis.’ ‘Hij steelt niet,’ zei Raf. ‘Hij vangt gewoon.’ ‘Dat is waar,’ gaf Pluim toe. ‘Hij is heel eerlijk. Maar de naam is nou eenmaal visdief.’

De visdief vloog naar een zandbank. Daar zat een jong, dat al bedelend zijn snaveltje opendeed. ‘In de herfst vliegen visdieven helemaal naar Afrika,’ zei Pluim. ‘En in de lente komen ze terug.’ ‘Al die visdieven die heen en weer vliegen,’ zei Raf. ‘Ze zijn net als die grote schepen.’

Echt waar!

De visdief

Een visdief duikt van boven het water in om een visje te vangen. In de herfst vliegt hij naar Afrika, en in de lente komt hij terug.

Zo groot	32 tot 39 centimeter
Eet graag	kleine visjes
Herken hem aan	wit met een zwart petje, een rode snavel en een gevorkte staart

Denk mee!

De visdief heet visdief. Maar steelt hij echt vis?

Controleer je antwoord op p. 59.

L van Landgoed

‘Welke letter van mij is nu?’ vroeg Pluim. ‘De L,’ zei Raf. Vinger op het rondje, en woesj! Ze wandelden over een landgoed. Er stond een groot oud huis, met eromheen een park met lanen, vijvers en reusachtige oude bomen. ‘Vroeger woonde hier één rijke familie,’ zei Pluim. ‘Nu mag iedereen hier wandelen.’ ‘Gelukkig,’ zei Raf. ‘Anders waren wij hier stiekem.’

Op een bankje zat een oude meneer in een boek te lezen. Hij knikte vriendelijk. ‘Goedemiddag,’ zei Raf.

Pluim landde even op de leuning van het bankje. Tegen de stam van een oude beuk liep een vogeltje. Maar het liep niet omhoog, zoals een specht. Het liep naar beneden. Met zijn kop omlaag! ‘Pluim,’ zei Raf. ‘Dat vogeltje loopt verkeerd om!’ ‘Een boomklever,’ zei Pluim. ‘Hij kan dat. Hij loopt met zijn kop naar beneden langs de stam.’

De boomklever had een blauwgrijze rug, een oranje buik en een zwart streepje door zijn oog. Net een klein masker. Hij pikte iets uit de schors. ‘Hij heeft een nestje in een gat in de boom,’ zei Pluim. ‘Is dat gat te groot, dan maakt hij de ingang kleiner met modder.’ ‘Hij metselt zijn eigen voordeur,’ zei Raf. ‘Precies passend,’ zei Pluim. ‘Dan kan er geen grotere vogel naar binnen.’

Raf probeerde ook even met zijn hoofd naar beneden te kijken. ‘Wordt hij niet duizelig?’ ‘Ik word al duizelig als ik naar hem kijk,’ zei Pluim.

